16/05/2023

Μην επαναφέρεις αυτά που πρέπει να αφήσεις

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

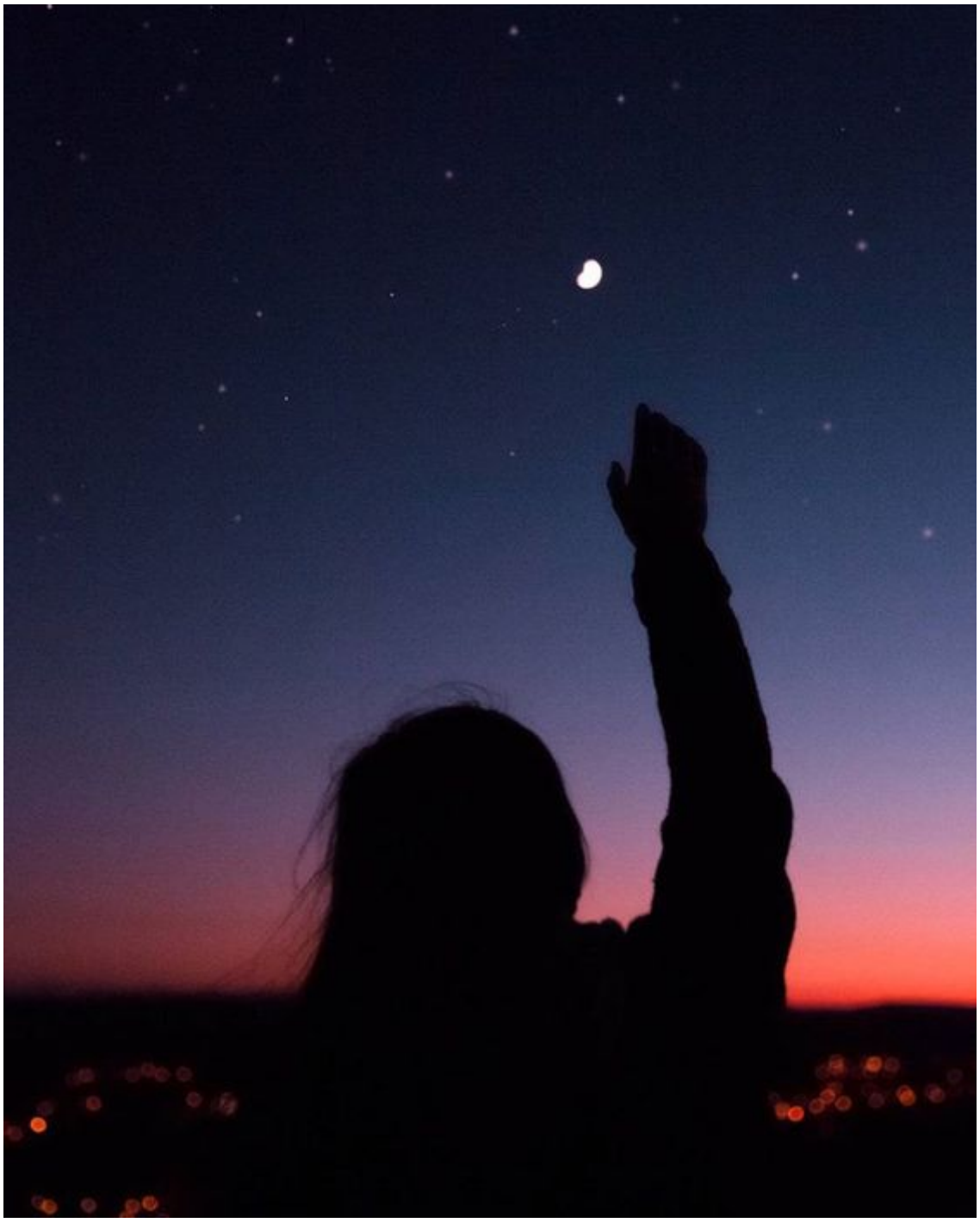

Ποια είναι άραγε η ευθύνη του καθενός μας για την ταραχή της ζωής μας για την οποία παραπονιόμαστε;

Χρειάζεται να παρατηρήσουμε ότι πολλές φορές εμείς οι ίδιοι δραματοποιούμε την κατάσταση την οποία βιώνουμε. Μεγαλοποιούμε τα δυσάρεστα γεγονότα.

Εστιάζουμε στο σκοτάδι. Καλλιεργούμε την απαισιοδοξία. Εμμένουμε στο δράμα.

Σίγουρα μπορεί κάτι δυσάρεστο να συμβαίνει στην ζωή μας, όμως πολλές φορές εμείς είμαστε οι υπεύθυνοι για τις διαστάσεις που παίρνει στη ζωή μας.

Και το πιο φοβερό είναι ότι αυτό το δυσάρεστο μπορεί να μην το βιώνουμε σήμερα, αλλά να είναι κάτι που έγινε στο παρελθόν μας. Κι όμως εμείς επιμένουμε στο να το επαναφέρουμε μαζοχιστικά στο παρόν μας. Και υποφέρουμε. Και καταθλιβόμαστε.

Και ενώ γκρινιάζουμε για αυτά που νιώθουμε, από την άλλη εμείς οι ίδιοι τα καλλιεργούμε και τα μεγεθύνουμε. Είναι αυτή η ανισορροπία μας που μας κάνει να θέλουμε ειρήνη φτιάχνοντας όπλα, που μας κάνει να λέμε «σ'αγαπώ» σταυρώνοντας τον άλλον, που μας κάνει ενώ ποθούμε ουρανό να εστιάζουμε στην λάσπη.

Οι λογισμοί μας αλλάζουν πολλές φορές την πραγματικότητα. Και δυστυχώς πέφτουμε θύματα των δικών μας λογισμών. Συνήθως σκεφτόμαστε το κακό. Απαισιοδοξούμε. Εύκολα κάνουμε πίσω. Γιατί; Όχι διότι τα πράγματα είναι τόσο τραγικά, αλλά διότι οι λογισμοί μας πλέον τα έχουνε κάνει τόσο τραγικά που φαντάζουν όλα αξεπέραστα και ακατόρθωτα, σκοτεινά και αδιέξοδα.

Γι'αυτό χρειάζεται να θεραπεύσουμε τους λογισμούς μας. Οι κακοί λογισμοί δείχνουν την απιστία μας. Η πίστη γεννά ελπίδα και η ελπίδα μας κάνει να προσπαθούμε για το καλύτερο αφήνοντας το παρελθόν, βάζοντας στην άκρη την δειλία και τους φόβους μας.

Όπως δεν είναι σωστό να ζεις μέσα σε ουτοπίες και φαντασιώσεις, έτσι δεν είναι ωφέλιμο να ζεις μέσα στον φόβο και την απαισιοδοξία. Το μόνο που κατορθώνεις είναι να κάνεις φίλους σου την γκρίνια, την μιζέρια και την μοναξιά.

Ό,τι κι αν έγινε στο παρελθόν κι σε λύπησε, άστο πίσω σου, μην το φέρνεις συνέχεια μπροστά σου. Άστο πίσω σου ώστε να μπορέσεις να δεις μπροστά.

Ό,τι κι αν ποθείς για το μέλλον σου και φοβάσαι, να θυμάσαι, ότι εάν δεν το τολμήσεις δεν θα μάθεις ποτέ σου εάν θα μπορούσες να τα καταφέρεις. Άσε στην άκρη το φόβο της αποτυχίας, διότι αυτός ο φόβος θα σου στερήσει την ευκαιρία ίσως που έχεις να πετύχεις.

Μην τα αναλύεις λοιπόν πολύ τα πράγματα, τα γεγονότα, τις καταστάσεις, τα λάθη σου, την αμαρτία σου. Δεν καταφέρνει τίποτα καλό με την υπερανάλυση. Κάνε την προσευχή σου και βάζε κάθε ημέρα νέα αρχή στην ζωή σου. Άσε την

αυτολύπηση και την αυτοτιμωρία. Δεν διορθώνονται έτσι τα πράγματα.

Μην ζεις ούτε στο παρελθόν σου, ούτε στο μέλλον που σκέφτεσαι. Να ζεις το τώρα. Να το ζεις με ευγνωμοσύνη, με χαρά, με διάκριση, με ταπείνωση, με απλότητα, με ελπίδα, με πίστη και αγάπη.

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος